

З ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА

Надія Гула

доктор біол. наук, професор,
член-кор. НАН України,
член-кор. НАМН України,
Інститут біохімії ім. О.В. Палладіна
НАН України, м. Київ

Спека

Спека плавить камені й пісок,
Скрізь посохли квіти та бузок,
Падають нестиглі ще плоди,
Все кричить: води, води, води...
Вже ні сил немає, ні бажань –
Все поглинула спекотна хлань...
Час десь плине, а для нас стоїть.
Де ж поділась прохолоди мить?
14.07.2024

В. Грінченку

Боюсь, що не зустрінемось ми більше,
Бо у Канаді сонце сходить інше.
Вам з дітьми краще, Ви не наодинці,
До Вас не пруться чортові чужинці.
А старість вже прийшла безповоротно,
Болячками обсипала щедротно.
З болячками ще можна воювати,
Дай Боже, Вам завжди перемагати!
Здоровим будьте! Хай Вам пощастить
На світі довго ще прожити!
27.07.2024

Не треба сумувати,
Не треба сльози лить,
А треба пригадати
Якусь приємну мить:

Як сходить ясне сонце,
Чи затиха гроза,
Чи загляда в віконце
Зворушлива коза.

17.09.2024

Чекали довго, поки пройде спека,
Настануть теплі та погожі дні.
Та раптом несподівано здалека
Вітри примчали люті й крижані.

І знов чекаєм, що тепло настане.
Це доля наша: все життя чекать.
Тепер – як упаде сніг і розтане,
І весняні струмки знов зашумлять.

19.10.2024

Іде війна, комфорту не чекай,
І винуватців зайвих не шукай:
Це божевільний наш сусід дуріє,
Заволодіти цілим світом мріє.

3.11.2024

Сад облетів, дерева голі,
Біліє інеем трава...
Безповоротно, хоч поволі,
Бере зима свої права.

Спокійно треба це прийняти,
Зимі теж можна порадіть;
Носи від холоду сховати, -
Й зима пролине, наче мить. ■

8.11.2024